

[Kirsten Jacobsen]

Ministeren har stået heroppe og sagt – det står i hendes tale – at de offentlige udgifter må ned, så der bliver plads til skattelettelser. Det står i Fremskridtspartiets dagsorden.

Ministeren har sagt, at man skal forenkle og effektivisere junglen af støtteordninger. Det står i Fremskridtspartiets dagsorden.

Ministeren har sagt, at erhvervslivet selv skal finansiere sine aktiviteter, der er intet perspektiv i en omfordeling gennem skattebilletten. Det er det, der står i Fremskridtspartiets dagsorden.

Men vi tager til efterretning, at regeringen vil stemme imod. Vi kunne have ønsket det anderledes, men vi får i hvert fald markeret, at Fremskridtspartiet synes, at skattelettelser og offentlige besparelser er det, der skal til for at styrke dansk erhvervsliv – ikke statstilskud.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det skal blive meget kort, for jeg vil nøjes med lige at kommentere det nye punkt, der er kommet op her i sidste runde, nemlig Østlandene og specielt eksportkreditgarantierne.

Jeg vil da gerne glæde hr. Nyrup Rasmussen med at sige, at som det er fremgået af både dagspressen og mine egne udtalelser, så er det et af de punkter, vi aktivt fra dansk side har rejst i EF og fået sat på dagsordenen til det næste uformelle ministermøde, hvor kommissæren skal fremkomme med et forslag til fælles eksportkreditgarantiordninger for Østlandene i erkendelse af, at vi sad 12 lande på både støtteordninger – dette være også et svar på det andet – og diskussioner om eksportkreditgarantier og beskyldte hinanden for overbudspolitik.

Derfor blev det fremført fra dansk side, bakket kraftigt op af en række andre lande, at dette her måtte vi have koordineret. Der kommer faktisk på anmodning fra Ministerrådet et udspil fra Kommissionen i denne anledning, hvilket jeg jo så kan glæde hr. Nyrup Rasmussen med som en slutning på denne debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 19 af Kirsten Jacobsen (FP) (se foran)

forkastedes, idet 13 (FP) stemte for, 110 (S, KF, SF, V, RV, CDF og KRF) imod; 1 (Hugo Holm (UP)) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1989.

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 22/2 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Må jeg gøre opmærksom på, at talen foregår fra Folketingets talerstol. Der er for meget snak i salen.

Behnke (FP):

Da regeringen i august 1988 fremsatte forslag til finanslov for 1989, forventede den daværende finansminister og den daværende regering, at 1989 ville ende med et overskud på statsfinansierne på hele 7,8 mia. kr. Der var selvfølgelig grund til at glæde sig, hvis det havde været muligt at holde det.

Nu, da tillægsbevillingslovforslaget er blevet fremsat, ved vi, at resultatet af statsfinansierne for 1989 desværre ikke blev et overskud endsize balance, men derimod et underskud på 19,9 mia. kr. Der er altså tale om, at staten i den periode har haft et forbrug på 28 mia. kr. mere, end man havde regnet med i august 1988.

Det sjove ved det er faktisk, at da fru Pia Kjærsgaard på vegne af Fremskridtspartiet deltog i åbningsdebatten i denne folketingssamling, forudså vi, at 1989 ville ende med et underskud på 20 mia. kr. Vi beklager selvfølgelig, at vi ikke kunne komme tættere på end de 19,9 mia. kr., der nu blev resultatet, og vi beklager endnu mere, at det rent faktisk lykkedes os at få ret, fordi det jo selvfølgelig betyder, at staten skal ud og låne en forfærdelig masse flere penge.

Men det, der for os at se er grund til at sætte en finger på i dag, er, at regeringens ministre er flittige til at løfte pegefingern over for befolkningen. Man er flittig til at gå ud og sige, at den danske befolkning skal begrænse sit forbrug, den danske befolkning skal sætte flere penge i

[Behnke]

banken, opsparingen skal forøges, og hvad man nu ellers siger. Alt sammen løftede pegefingre over for befolkningen.

Jeg synes ærlig talt, at regeringen må se at få fejtet for sin egen dør, når der, fra finanslovsforslaget bliver fremsat i august måned, og frem til tillægsbevillingslovsforslaget bliver fremsat, er sket et skred på 28 mia. kr. Så er der grund til at understrege, at det altså ikke alene er fru Jensen og hr. Jørgensen, der har et for stort forbrug – hvis de overhovedet har et for stort forbrug – men det er i sandhed staten, der har et alt, alt for stort merforbrug.

Det er interessant, at Finansministeriet den 15. februar har oversendt et notat vedrørende statsfinanserne i 1989, hvori det hedder:

»Forøgelsen af dagunderskuddet bør ses i sammenhæng med udviklingen i den private sektor, hvor et reelt fald i forbruget og den forøgede private opsparing har ført til et øget dagunderskud, men samtidig også til et reduceret underskud på betalingsbalancen.«

Se, det er jo interessant. Nu har befolkningen gjort lige præcis det, regeringen gerne ville have befolkningen gjorde, nemlig at begrænse sit forbrug og forøge sin opsparing. Og hvad er så resultatet? Det er selvfølgelig, at statens indtægter fra skatter og afgifter osv. falder, arbejdsløsheden stiger, og udgifterne til sociale pensioner osv., udgifterne til renter af statsgælden stiger.

Det er det, der bringer ubalance, og det må få regeringen til, når den nu selv er i stand til at erkende det, at se, at det altså ikke er det private forbrug, der er for stort, tværtimod. Havde der været et større privat forbrug i 1989, så havde vi også haft nogle større skatte- og afgiftsindtægter og som følge deraf måske et knap så stort underskud, som tilfældet er.

Så er der spørgsmålet om betalingsbalancen. Der er nok ingen tvivl om, at det, der gjorde, at betalingsbalanceresultatet blev, som det blev i 1989, var, at der i udlandet, specielt i et land som Vesttyskland, var underkapacitet. Man har været i stand til at opsuge produkter fra Danmark.

Og så viste det sig jo her forleden dag, at det bl.a. var, fordi Aage V. Jensen døde og fru Jensen valgte at flytte tilbage til Danmark og medbringe 1 mia. kr. Så når Danmarks Statistik fremover opgør den slags og man korrigerer for sæsonudsving og man korrigerer for salg af ski-

be og fly osv., så kunne det være, at man også skulle korrigere for, hvorvidt der er enker eller andre, der flytter tilbage til Danmark og tager store summer med sig. Var enkefru Jensen ikke flyttet tilbage til Danmark, så var betalingsbalanceunderskuddet for 1989 desværre blevet endnu større, end tilfældet er.

Fremskridtspartiet kan ikke tilslutte sig tillægsbevillingslovsforslaget. Vi har i Finansudvalget stemt imod en lang række aktstykker, som vi mener var unødvendige, og vi synes, det er endnu mere kritisabelt, at der er tale om et så stort overforbrug som hele 28 mia. kr. Vi siger nej.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne sige, at jeg deler hr. Behnkes bekymringer over, at skønnet afviger så meget. I forhold til det skøn, der forelå, da finansloven for 1989 blev vedtaget, er der en forskel på 18,7 mia. kr., og det synes jeg også er for meget.

Omkring to tredjedele af dette beløb kan henføres til konjunkturudviklingen og det forhold, at vi har haft en lavere vækst i samfundet i 1989 end forudsat. Det kan man ikke rigtig klare ved hjælp af finanspolitik, tillægsbevillinger osv. i Finansudvalget. Det drejer sig om, om vi får skabt vækst i samfundet, sådan som vi har forudsat, og det satser vi på, det regner vi med sker i løbet af 1990.

Det, finansministeren specielt må være opmærksom på, er selvfølgelig, om det udgiftspolitiske måltal bliver overholdt. Og man må desværre konstatere, at det blev det ikke for 3,5 mia. kr.s vedkommende, og man må endvidere konstatere, at ud af dette beløb drejede det sig for de 2,1 mia. kr.s vedkommende om udmøntede budgetreguleringskonti. Det har jeg tænkt mig som finansminister at tage ved lære af både i forbindelse med opfølgningen af den finanslov, der er vedtaget, og i forbindelse med forberedelsen af den næste finanslov, for det er klart, at vi må have styr på de udgiftspolitiske måltal.

Men det er altså også min vurdering, at det rent faktisk vil lykkes fra 1989 til 1990 at nedbringe de egentlige statsudgifter med over 4 mia. kr., altså med omkring 2 pct. Det synes jeg så vi sammen skulle glæde os over.

Behnke (FP):

Jeg er da godt klar over, at finansministeren er i den uheldige situation, at han i bogstavelig-

[Behnke]

ste forstand må vedgå arv og gæld efter den tidligere finansminister. Men det er altså ikke nok at sige, at det er konjunkturudsvingene, der har været skyld i dette; konjunkturerne har været gavmilde mod Danmark i forhold til betalingsbalancen. Der er tale om et konkret merforbrug. Hvis vi tager § 7 i finansloven, den, der drejer sig om Folketinget, viser en løselig opgørelse, at på de to år, der er gået fra regnskabsresultatet 1987 til tillægsbevillingsloven for 1989, er Folketingets udgifter steget med 63 mio. kr. eller svarende til et merforbrug på hele 25 pct. Det er altså svært at gå ud og tale om lønsumsbegrænsning, løntilbageholdenhed osv. inden for andre områder af den offentlige sektor, når vi i Folketinget, i selve parlamentet, hvor beslutningerne bliver truffet, har et merforbrug i løbet af sølle to år på hele 25 pct. Og det har intet som helst med konjunkturerne at gøre.

Jeg kvitterer selvfølgelig for finansministerens bemærkninger vedrørende 1990, og jeg vil også gerne kvittere for mulighederne for at følge det op i 1991, men det, der er til diskussion i dag, er 1989. Det glæder mig, hvis finansministeren har lært af de fejltagelser, der er blevet begået i 1989, så er vi da kommet et godt stykke videre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af forskellige love. (Privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring).

Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 22/2 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erling Olsen (S):

Da lovforslaget er en konsekvensændring af forslaget om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring, som vi er imod, kan det ikke undre, at vi også er imod dette lovforslag.

Dette lovforslag foreslås henvist til Finansudvalget, ligesom det oprindelige lovforslag blev det. Da vi i sin tid henviste det oprindelige lovforslag til Finansudvalget, faldt det os ikke ind, at Finansudvalget, når det drejede sig om andet end aktstykker og bevillingslove, ville nægte at modtage deputationer. Finansudvalgets flertal har imidlertid besluttet, at man ikke vil modtage deputationer, og resultatet er blevet, at deputationer, der kommer for at høre til denne lov og gøre deres synspunkter gældende, nu er henvist til Erhvervsudvalget, hvorefter Erhvervsudvalget skal rapportere til Finansudvalget.

Jeg synes, det er overordentlig beklageligt for folkestyret, at de mennesker, der har noget på hjerte vedrørende en lov, ikke kan komme til at tale med de folketingsmedlemmer, der behandler loven. Hvis Finansudvalget holder fast ved ikke at ville modtage deputationer, når man behandler ganske almindelige lovforslag som dette – der i øvrigt efter min mening i henhold til forretningsordenen hører hjemme under Erhvervsudvalget – ser jeg ikke anden mulighed, end at dette lovforslag henvises til Erhvervsudvalget. Jeg skal derfor opfordre til og kræve afstemning om, at dette lovforslag henvises til Erhvervsudvalget, således at de mennesker, der har noget på hjerte i denne sag, kan træffe det udvalg, som skal behandle lovforslaget, og ikke et andet.

Henning Andersen (KF):

Jeg kan på den konservative folketingsgruppes vegne anbefale lovforslaget. Det er rigtigt, som hr. Erling Olsen lige sagde, at det drejer sig om konsekvenser af hovedlovforslaget om Statsanstalten.

Vedrørende det forslag, hr. Erling Olsen stillede til sidst, skal jeg på den konservative gruppes vegne fastholde, at også dette lovforslag forbliver i Finansudvalget.

Rahbæk Møller (SF):

Ligesom hr. Erling Olsen skal jeg sige, at vor